

Csia Lajos fordítása szerint így kezdődik ez a rész: Jézus azután így szólt azokhoz a zsidókhöz, akik hittek benne: „Ha megmaradtok beszédemben, valóban tanítványaim vagytok és akkor meg fogjátok ismerni az igazságot és az igazság szabadokká tesz benneteket.”

A hallgatóság válasza azt sugallja, nem értették, milyen igazságról, és milyen szabadságról szólt Jézus. Őnekik a mózesi törvény igazsága az igazság és a vasláncoktól mentes élet szabadsága a szabadság.

Milyen jó nekünk. Mi már ismerjük, (helyel-közzel) mit ért Jézus szabadság és igazság alatt.

Vajon a mi életünkben hogyan realizálódik e kettő fogalom?

Feltétel nélküli szabadság kell ahhoz, hogy Jézusunk igazságát meg tudjuk az életünkben valósítani. Hogy ne az döntsön tetteinkről, ki mit mond, vagy az, hogy honnan mi fenyeget, hogy ne csak az irányítsa hitünket, gondolatainkat, mit tanultunk elődeinktől, felekezetünk papjától, iskolai könyveinkből. Legerősebb gúzsbakötőnk a félelem. A félelem pedig ezerkarú polip, ami behálózza a mindennapjaink, szándékaink és cselekedeteink világát.

Isten Lelkének szabadítása elsősorban a félelem szorításából menekít ki minket. Jézus megismerése és követés e hálókötelek leleplezésében segít bennünket. Önismeretre segít, s ezzel tesz szabaddá.

Várjuk, áhítjuk Isten Lelkét: Jöjj, ismertesd meg velünk Jézus gondolkodását, elképzelését, vagyis az igazságát. Adj erőt, bátorságot megvalósítani ezt, hogy követése valóban szabaddá tegyen bennünket! Ámen.

Dombi Zsuzsa, Bánya